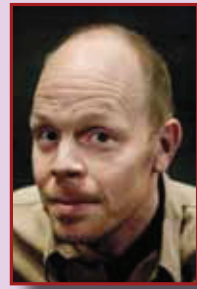

Jacke Sjödin

Att stjäla från barn

På kvällarna vaknar sockertrollet i mig. Då börjar jag oroligt vanka runt och rota i skafferi, kylskåp och lådor i en ihärdig jakt på något sötsliskt. I bästa fall hittar jag en godisskål som råkat gömma sig bakom havregrynen sedan någon lördag tillbaka. I sämsta fall blir det mörk blockchoklad.

Och ibland händer det förstås att barnen har lite godis i skafferiet, sparat sedan något kalas eller så. Men sådant äter jag förstås inte! Nej, nej, nej, det är ju DERAS godis! Och man får ju absolut inte stjäla från barn!

- Pappa, har du sett mitt Nalle Puh-rör med smarties som jag fick av mormor?

Jag kände en stöt av iskyla genomborra hela min kropp. För mitt inre öga spelades gårdagskvällens skafferiscen upp i slowmotion. 44-åringen håller på att duka av efter middagen. Han är trött, han är sliten efter hårt arbete och diverse blöjbyten och en del annat smått och gott. Han behöver höja blodsockret en aning. Så när han är klar med avdukningen, kikar han in i skafferiet i sin ursinniga jakt på socker. Hans blick vandrar girigt efter hyllorna. Flingor, kakao, kattmat, havregryn, knäckebröd, välling, pilsner, kex... Men där!!! Ett Nalle Puh-rör med smarties! Står det KVAR här

ännu? Herremijnje, det var ju över en vecka sedan mormor var här och gav de där rören till barnen. Det har förstås dottern glömt bort för länge sedan!

I det läget bestämmer sej 44-åringen, utan större betänkligheter. Han lyfter ner röret, skakar lite på det, öppnar sitt lystna gap och håller i sig rubbet i ett svep under ljudliga, njutningsfulla grymtanden.

- Pappa, hörde du vad jag sa?

I hjärnan rusade olika lösningar:

Alt 1: - Nalle Puh-godisrör???
Nej, älskling, det har jag inte sett. Sådant får du faktiskt hålla reda på själv.

Alt 2: - Jo, jag tror jag såg det på ditt rum igår, men sjutton vet om det är kvar nu. DU har ju faktiskt FYRA bröder, tänk på det!

Alt 3: - Aj aj, aj, nu högg det till i ljumsken igen, kan vi ta det där liiiiiite senare, kanske?

Men inget av de alternativen dög förstås. Det var bara att göra som Karl-Bertil Jonsson - rakryggat yppa sanningen, trots att skammen höll på att dra ryggraden ur kroppen på mig och jag kände mig som en hund som just pinkat ned sin mattes huvudkudde!

- Oj. Dom åt jag upp igår. Förlåt.

Dottern grät hejdlöst i 20 minuter. Som en skvaltkvarn!

- Jag ska köpa nya, sa jag till dottern.

- Det går inte, sa frun, min mamma köpte dom när hon var utomlands. (Och den har man släpat till altaret!)

Och kanske kan man lära sig något av detta. Om girighet, egocentricitet, lögn och global ekonomi. Så går det när man fifflar och bedrar. När man lever över sina tillgångar. När man bara ska ha!

Och framför allt kan man lära att det är oerhört lågt att stjäla godis av sina barn!

Jacke Sjödin

